

2. LASIKAAPITTOMAN FRESKO

Suostuttelua kirjoittamalla.

Osa tekemistä, vaikkei samaa teosta.

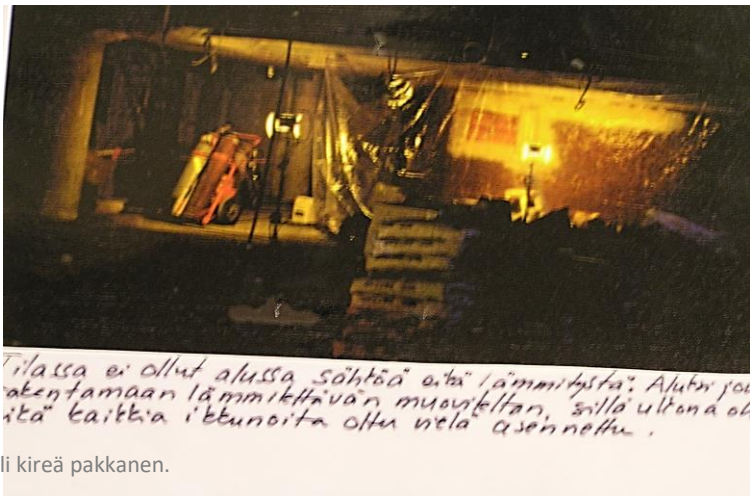
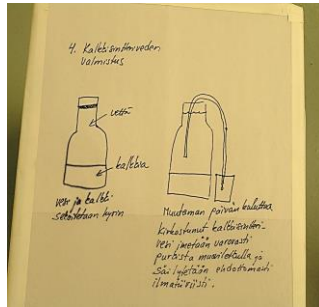
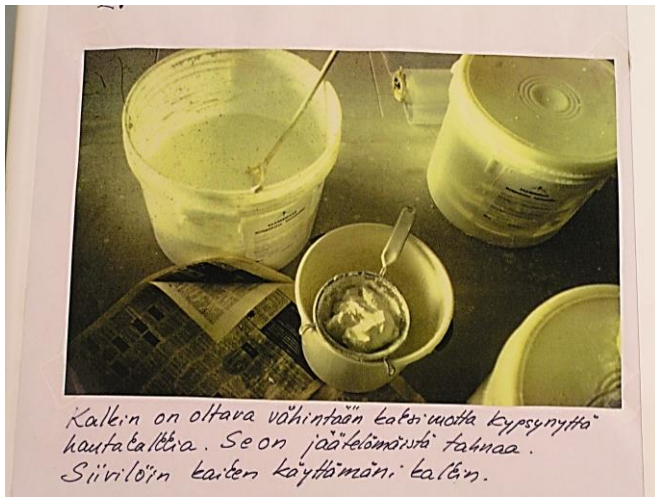
***Kirjoittamalla siivilöin
jäätelömäistä kalkkia,
kuljettelen hiekkasäkkejä,
sekoitan käsin laastin, kastelen
vesiletkulla tiiliseinän
edellisenä päivänä läpimäräksi.***

***Laastin kerroksia märkänä päällekkäin.
Maalijauheiden annoin tekeytyä ilmatiiviisti
kalkkivedessä viikkoja.
Siten värien olin lukenut
säilyttävän voimakkuutensa
kuivuessaankin.***

Tunteja pohjan tekoa.

***Tuore laasti ottaa
maalaustani vastaan
liian lyhyen aikaa.***

***Ja sitten kaikki alusta,
tai uusiksi uudestaan.***

Ulkona oli kireä pakkas.

*Mutta delete ei toiminut hiirivoimalla.
Ilmatiiviisiin putkiloihin valmistamani maalit
tuli käytettyä jo purkujätteeseen.*

*Rappaus kuin paisunut pullataikina.
Itse en niin huvittuneesti lohkaissut.
Olin jossain onnistunut,
kun rappaus ei
haljennut.*

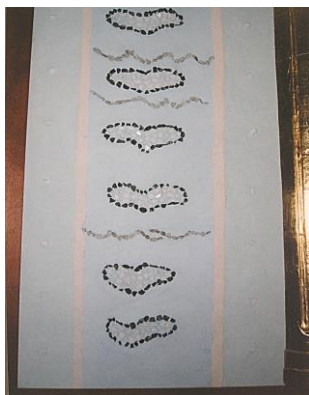
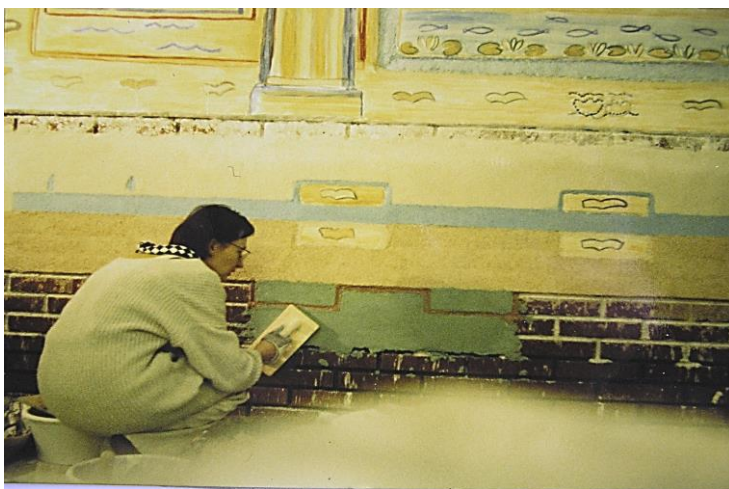
*Maalata voi helpommallakin.
Näkemättä kirjoittamisen
ja rappaamisen vaivaa.*

*Tekemisenteos on osa jostain.
Vaikkei teosta enää olisi.*

Vuonna 1991 lähetin eri tahoille kirjeitä, joissa pyysin päästä mukaan rakennuskohteeseen, jossa jollekin seinälle asennettaisiin akvarellejeni varten suuri ikkuna vitriiniksi.

Päädyin OKO:n Vallilan työmaalle. Joidenkin lisäopiskelujen ja kokeilujen jälkeen ryhdyin tekemään akvarellien asemesta pankin ruokasaliin seinämaalausta freskotekniikalla. Vesivärimäinen freskomaalaus on työläs, fyysisesti raskas menetelmä, vain voidakseen tehdä isoja akvarelleja. Ainakin, jos työskentelee yksin.

Ruokasalin freskoseinään teki kehyskonservaattori Seija Miettinen IGC Oy:stä apulaisineen kehyksen toiveitteni mukaan. Osaksi teosta tuli kaksi kullattua kipsipylvästä, rappauksen ympärille leveät puulistat ja keskelle teosta puukilpeen kullatuin kirjaimin teoksen nimi: Pilvilinna. Kehystäjäni apuri luonnehti rappaustani hyvántahtoisen huvittuneesti pullataikinaksi, koska sen paksuus vaihteli. Tunsin mielessäni kuitenkin onnistumista, koska paksuimmillaan nelikerroksinen rappaus ei mistään kuivuessaan haljennut. Sittemmin olen tehnyt vain yhden seinämaalauksen rapaten. Eli purin ja tein uuden rappausteoksen IGC Oy:n tiloihin, seinään, jolla olin harjoitellut ennen OKO:n työtä.

Rappaamisen jälkeen opiskelin, opettelin ja tein seinämaalauksia marmoroinnista ja puunmukailusta tutuilla kalja- ja öljyohenteisilla maalaustavoilla. Mutta olen vaihtanut vieläkin vaivattomampiin vesiohenteisiin akrylaattilateksimaaleihin (esim. Remontti-Ässä).

En tiedä, onko tekemiäni freskoja enää olemassa. Kun useita vuosia sitten kävin pankin freskoa katsomassa, oli ruokasalin paikalla toimistohuoneita. Puukehykseen oli kiinnitetty ruuvein maalausta peittämään pleksi, ja maalauksen eteen oli kasattu laatikoita ja valokopiokone. Kehyksestä oli poistettu puinen Pilvilinna -kilpi.

Jos teoksellani oli ollut aikanaan katsojalle jotain onnistunutta annettavaa, niin juuri sen kehys.

Kirjassa on kaikkiaan **72 sivua**. Se on luettavissa PRH:n kirjastossa sekä vapaakappalekirjastoissa: Jyväskylän yliopiston kirjasto, Kansalliskirjasto, Oulun yliopiston kirjasto ja Turun yliopiston kirjasto